

Politidirektoratet
Postboks 8051 Dep
0031 OSLO

OSLO POLICE DISTRICT

Deres referanse:
201604359

Vår referanse:
201609657-2 008

Sted, Dato
Oslo, 27.01.2017

SVAR PÅ HØRING – NOU 2016: 16 NY BARNEVERNLOV - SIKRING AV BARNETS RETT TIL OMSORG OG BESKYTTELSE

Det vises til oversendelse fra POD 29. november 2016 av overnevnte høring av forslag til ny barnevernslov, som angis i hovedsak å være en "teknisk, språklig og strukturell gjennomgang av loven". Utvalget har en rekke forslag for å bedre rettssikkerheten for barn og foreldre i barnevernet og for å skape et mer forståelig regelverk.

Vi har noen kommentarer til lovforslaget, og beklager sent svar

Oslo politidistrikt imøteser forslaget til ny barnevernlov med en struktur som gjør den nye loven tydeligere, lettere tilgjengelig og mer oversiktlig.

Lovforslagets § 2, 2. ledd om at barn skal ikke utsettes for vold er et viktig prinsipp som det er fordelaktig å få lovfestet også i ny lov om barnevern. Samtidig ser vi at det er et behov for å definere nærmere hva som egentlig er ment med vold. En henvisning til straffeloven kapittel 25 kunne være hensiktsmessig. Det kan være grunn til å vurdere om ny barnevernlov bør gå enda lengre i å beskrive hva som skal omfattes i vurderingen av om det er utøvd vold. Politiet er ikke ukjent med etterforskninger av vold i nære relasjoner der foreldre benekter at de har utsatt barnet for vold, men der barnet har blitt utsatt for handlinger som er egnet til å fremkalle alvorlig frykt eller store smerter. Et eksempel er en foresatt som sa at hun aldri var voldelig mot barnet. Hun pleide å låse det inne på et rom og slukke lyset når barnet hadde gjort noe galt. Et annet eksempel er foreldre som pleide å la barnet stå i knebøy inntil en vegg over en forholdsvis lang periode om det svarte galt på spørsmål fra leksene.

Når det gjelder kodifiseringen av hva som skal vektlegges ved vurderingen av barnets beste i *lovforslaget § 2, 3. ledd*, ønsker vi å fremheve at dette som både nyttig og brukervennlig.

Likeledes mener vi at lovforslagets § 3 om barnets rett til å medvirke ved handlinger og avgjørelser som berører barnet er et overordnet prinsipp som det er både hensiktsmessig og viktig å ta med en i en lov om barnevern. Samtidig savner vi at forholdet til politianmeldelser for mishandling i nære relasjoner (strl. §§ 282/283) eller seksuelle overgrep fra nærstående drøftes. Fordi barna har et lojalitetsforhold til nærstående overgriper, er det ikke uvanlig at barnet ikke ønsker å straffe overgriper for handlingen. Etter politiets mening påføres barnet en altfor stor byrde om det skal måtte ta stilling til om en av sine nærmeste skal straffes for denne type handlinger. Det er dessuten et overordnet prinsipp at politiet av allmennpreventive

Oslo politidistrikt

grunner har en ubetinget offentlig påtale i denne type saker, slik at fornærmedes ønske om at over griper ikke skal straffes ikke tillegges vekt i vurderingen av om saken skal etterforskes og hvilken påtaleavgjørelse som fattes.

Lovforslagets § 10 regulerer barneverntjenestens gjennomgang av en undersøkelse. Oslo politidistrikts erfaring er at saksbehandlingen ved de ulike barneverntjenestekontorene er varierende. Det hadde vært hensiktsmessig med en nærmere regulering av hva barnevernets undersøkelser bør bestå i og hvordan de burde gjennomføres. For eksempel hadde det fra politiets side vært ønskelig at "barnesamtalen" var dokumentert på lyd, og aller helst lyd og bilde, med en tydelig plan i forkant av samtalen.

Lovforslagets § 115 regulerer barnevernets plikt til å samarbeide med andre sektorer. I NOUen er ikke politiet beskrevet som er en viktig samarbeidspartner. Kapittel 7.5.1.5 beskriver at barneverntjenestens ansvarsområde bør innskrenkes ved at barnevernet ikke har plikt til å delta i forebyggende virksomhet i kommunen for å frigjøre tid og ressurser til barneverntjenestens kjerneoppgaver; å gi barn og unge som trenger det beskyttelse mot omsorgssvikt og overgrep.

I de siste årene har bekjempelse av grov vold og seksuelle overgrep mot barn vært blant politiets høyeste prioriterte arbeidsoppgaver. At barnevernets kjerneoppgave grenser så tett opp mot en av politiets aller viktigste oppgaver, tydeliggjør et behov for tett samarbeid. Vi mener det fremkommer at dette er politisk ønsket både av handlingsplanen "retten til et liv uten vold (2014-2017)" og "en god barndom varer livet ut (2014-2017)" som har avsatt egne kapitler om tverrfaglig samarbeid.

Etter Oslo politidistrikts mening burde det være en egen lovparagraf som omhandler samarbeid mellom politi og barnevern. Eksempelvis mener vi at barnevernets plan for undersøkelse med fordel kunne vært koordinert med politiets etterforskning når en barnevernssak er av en slik alvorlighet at den er anmeldt til politiet. På den måten kan man unngå at barnevernets undersøkelser ødelegger for politiets etterforskning og vise versa. Også for barnevernets egen saksbehandling ville det være hensiktsmessig med retningslinjer for hvordan barnevernet mest hensiktsmessig skal forholde seg i situasjoner hvor det fremstår som sannsynlig at politiet vil bli involvert i forhold til sikre bevis mv.

Eksempler på forhold som burde vært nærmere regulert er hvordan barnevernet skal snakke med foresatte for å unngå bevisforspillelse når politiet har en pågående etterforskning der foresatte er mistenkt for mishandling av egne barn. Videre bør det være sentrale retningslinjer for om og hvordan barnevernet skal gjennomføre barnesamtalen når politiet planlegger å ta et tilrettelagt avhør av barnet. Andre forhold som burde vært nærmere regulert er om barnevernet bør foreta dokumentasjon av når det er grunn til å tro at dette er viktige bevis for politiet i etterforskning av en mishandlings- eller overgrepssak.

Med vennlig hilsen

Sveinung Spønheim
visepolitimester

Saksbehandler: Trude Maren Buanes/RB